

Nirjade ja pakkide postiraha.

Lihtnirjade eest on tervese Venemaa 7 kop. iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. iga kirja eest linni 3 naela rostluseeni postiraha mäldta. Alustasid all saadetud trükitööde eest tuleb iga 4 loodi pealt 2 kop. mäldta. Kirja finnitudamine mästab peale postiraha 7 kop. Kui finnitud kirja posti peal laduma läheb, siis on kirja-kaatjal õigus 10 rubla iga ladunud kirja eest lahjutamiseks nouda. Selle juures ei ole tal muud tarvis, kui finnitudmine tõltungi eest näidata. Kirjamarkist saab posti pealt, tõst 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3 $\frac{1}{2}$, ja 7 rublo. Markidega kirja ümbrisud mälestavad 5 $\frac{1}{2}$, 7 $\frac{1}{2}$, 10 $\frac{1}{2}$, 14 $\frac{1}{2}$, ja 20 $\frac{1}{2}$ kop. tõst, lahtised postilaardid 3 ja 4 kop., kui mästus eest õra mälestalise 6 ja 8 kop. tõst. Tembeidatud ümbrisuid ei võtta raha saatmisel mitte tarvitada. Pakkide saatmisel tuli on: 1) Euroopa Venemaa Raukaasha maaga: luni 2 naela eest 25 kop., 2 luni 7 naela 45 kop., 7 luni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia tuberm. ja Turgai maakonnas luni 2 naela eest 45 kop., 2 luni 7 naela 85 kop., 7 luni 12 naela 1 rubli 25 kop. 3) Hommik-Siberis: Jenissei, Irkutski ja Saluti tubermangude, Amuri ja Transbaikali maakondade, Primordiaja Sahalin saarega ja Amuritungi maakonnas luni 2 naela 65 kop., 2 luni 7 naela 1 rubli 25 kop., 7 luni 12 naela 1 rubli 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluvald, saab iga naela eest järgmisest mästu võetud: luni 500 verdiani 5 kop. — 500 luni 1000 verdiani 10 kop. — 1000 luni 2000 ver. 20 kop. — 2000 luni 3000 ver. 25 kop. — 3000 luni 4000 v. 30 kop. — üle 4000-da versta 35 kop. Tõltungi eest ei jaa mästu võetud. Kui pakk posti peal laduma läheb, mästab postivallitus saatjale tõltungi ettenäitamise peale vali hinnu vältja, aga ainult siis, kui hind saatmisel juures üles on antud; ühlapakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei mästuta posti mälitub mitte. Hinnapoli juures peab pealkiri "Ценное" (hinnaline) seidma ja hind tervetes rublades tähtedega üles rähendatud olema. — Pakkide, mille hind üle 500 rublia sannab, ei mästeta posti peal mitte mästtu.

Rahatirjade eest, mille juures „Денежное на _____ рубль“ adresši peale tuleb kirjutada, mälestalise: a) taatiraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt väljamaale, b) finnitud raha: luni 10 rubiani 10 kop., 10 luni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rublia pealt 15 kop.; — väljamaale iga Venemaa piirkondlike maadeks, nimeit Sakslamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumäniamaale iga 112 rublia 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Postisaabeteused sissemaksimise tsel on lubatud Saffa-, Austria-, Helveetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maate järgmistes summanedes: 216 marki Sakslamaale, 254 frooni Austriaabje ja 266 fronsi Prantsusemaale ja Helveetsiaabje. — Rättesaamise tuliub on iga 10 rublia pealt 10 kopikal saadetavast summast. — Saadetavad summad Sakslamaale peatuvad üles antama märkides ja penningites, Austriaabje froonides ja hellerides, Prantsusemaate ja Helveetsiaabje frankides ja sentimides.

Telegrammid. Telegrahvi tönumise mäst on sahetugune: a) põhjustalo, b) mäst iga töna eest. Põhjustalo terve Venemaa on 15 kop. Mäst iga üksku töna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igas üle-Euroopa-Venemaa lobba, Soomemaalt ja Raukolaabje 5 kop. 3) Alast-Venemaa 10 kop.

Stempelmargid. 5-e loptaline stempelmärf tuleb panna: tõltungide peale, milles tõviteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne loptaline stempelmärf dokumentide ja alilise peale, selle rõõtrius luni 50-ne rubiani töuseb, ja fa luni 80-ne tehülgeliste kontoraamatute peale, sellest rõõla peal võetud kaupa rõõtskirjutatud saab; 15-ne loptaline stempelmärf seitshilige-laardi peale; 60-ne loptaline stempelmärf palverstirjade, sündimise- ja riiklike tähtede ning attedatadide ja laedbus-stirjade peale igasõte lohivõste. (Võtiuse tarvis tuleb veel teine 60-ne loptaline stempelmärf palverstirjale juure lisada. 1-he rublatine stempelmärf on voolustirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.)

Käefatsjuja juures.

See oli jaanuar algul, kui X. linna ajalehtedes kuulusid ilmuviwad:

„Maailma kuulus käefatsjuja ja ettekuulutaja! Ütleb föigile jula tööt minewikust kui ta tulevikust juu sisie. Käefatsjuje eest tuleb üks rubla maksta. Vaju uusitjas nr. 4. Käefatsjuja N. N.“

See kuulutus pani linna naejed ja nooritub, plifad ja neiud sihamaga, ning isegi mõni mees, kes oma tuleviku päälle „kindel“ ei olnud, võttis rõõuks käefatsjuja juurde minna, et jääl tuleviku teada saada. Hommikust ohtuni seisivad käefatsjuja forteri ees rahiwa jalgad ja kõnelesivad, kuidas kuulus käefatsjuja paljudele „päris tööt“ on teadnud ütelsda.

„Minu minewik oli tal nagu pihu pääsi,“ lausus teegi tessealine. „Ja teadis, et mul raskeid murepäevi on olnud, teadis, et ma mehega just mitte hästi ei elu ja et mees joodif on.“

„Ku muulle teadis ta tööt ütelsda, mul olevat hästi mees, kes mind armastab ja tulevikus minewat koif hästi; kafe last — poeg ja tütar . . .“

„Tühi koif!“ lausus kolmas wahese. „Ütleb aga mis suhu juhtub!“

„Waatke, Anna Jalafas tuleb fa. Külap kuulukse, mis temale teatataks, — ta ei ole naene, ei ole nei.“

„Saab näha, mis tarb ütleb!“

Anna Jalafas, tore „noor proua“ läks tähelepanemataalt kõnelejatest mööda, et ruttu käetarga jaada.

„Wata libut, kui ühle,“ tähemand.